

Arnika – program Toxické látky a odpady

Chlumova 17, 130 00 Praha 3

e-mail: toxik@arnika.org

www.arnika.org/o-programu

tel/fax: +420 222 781 471

Ministerstvu životního prostředí

prostřednictvím

Krajského úřadu Středočeského kraje

Odbor životního prostředí a zemědělství

Zborovská 11

150 21 Praha 5

Ke sp. zn.: **SZ_127940/2012/KUSK/38**

Věc: Vyjádření k odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. 2. 2013, č. j. 127940/2012/KUSK OŽP/Hra, ve věci změny č. 4 integrovaného povolení provozovatele Spolana a.s. k provozu zařízení Výroba chloru a louhu sodného amalgámovou elektrolýzou

Dne 26. 2. 2013 bylo Krajským úřadem Středočeského kraje pod č. j. 127940/2012/KUSK OŽP/Hra vydáno rozhodnutí, kterým se:

- ve výroku A. vydává změna č. 4 integrovaného povolení vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St, provozovateli Spolana a.s., IČ 45147787, k provozu zařízení Výroba chloru a louhu sodného amalgámovou elektrolýzou,
- ve výroku B. zamítá žádost o změnu bodu B.1 integrovaného povolení vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St, provozovateli Spolana a.s., IČ 45147787, k provozu zařízení Výroba chloru a louhu sodného amalgámovou elektrolýzou.

Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání Spolana a.s. (ze dne 15. 3. 2013) a město Neratovice (ze dne 13. 3. 2013); k těmto odvoláním Arnika – program Toxické látky a odpady (dále též jen „Arnika“) podává následující vyjádření:

K odvolání Spolana a.s.:

K bodu I. odvolání:

K podanému odvoláním Arnika úvodem uvádí, že neobsahuje takové skutečnosti, které by vyvracely důvodnost zamítnutí předmětné části žádosti (výrok B.); rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje je v tomto správné a zákonné.

K bodu II. odvolání (lhůty k vyjádření):

Arnika – program Toxické látky a odpady

účet: 194 326 0339 / 0800

IČ: 70 94 78 05

DIČ: CZ 70 94 78 05

Z odvolatelem citovaného ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vyplývá, že úřad je povinen před vydáním rozhodnutí ve věci dát účastníkům možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí.

Této povinnosti správní orgán dostal, když účastníky řízení vyrozuměl, že shromáždil podklady pro rozhodnutí.

Z § 36 správního řádu vyplývá, že účastníci mohou v řízení vyjádřit své stanovisko a navrhnout důkazy a jiné návrhy kdykoli v průběhu řízení (odst. 1 a 2).

Stanovení konkrétní lhůty pro uvedené se týká případu, kdy tak činí úřad usnesením podle § 36 odst. 1 (část věty za středníkem); jinak je pro účastníky naopak omezující, neboť jinak tak mohou činit kdykoli až do vydání rozhodnutí.

Dále je třeba uvést, že odvolatel nikterak neuvádí, jakým způsobem se měl jím namítaný postup projevit na zákonnosti napadeného výroku rozhodnutí, zvláště když je i z odvolání zřejmé, že odvolatel se v řízení vyjádřil podáním ze dne 5. 2. 2013. V případě, že měl odvolatel za to, že mu nestanovení konkrétní lhůty pro vyjádření činí potíže nebo potřeboval určitou delší lhůtu, měl toto namítnout ve svém vyjádření, což však neučinil (a obsáhle se vyjádřil), a namítá toto až zpětně.

I v případě, kdyby bylo možno zde shledat nějaké pochybení úřadu, nemělo to tedy vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nelze k tomuto dle § 89 odst. 2 věta poslední správního řádu přihlížet.

K tvrzení, že úřad měl seznámit účastníky i s vyjádření Arniky z 25. 2. 2013, je třeba uvést, že úvaha odvolatele v tomto směru není správná.

Pouhá podání ostatních účastníků řízení (vyjádření k věci či návrhy) nejsou podkladem, s nímž by museli být ostatní účastníci seznámeni, neboť na každé vyjádření by tak bylo reagováno dalším vyjádřením, čímž by se řízení zacyklilo a nemohlo by dojít k rozhodnutí.

Úřad je povinen seznámit účastníky se žádostí a jejími doplněními, stanovisky dotčených orgánů a důkazy, které v řízení provedl (žadatelem, jinými účastníky či úřadem předložená odborná vyjádření, posudky, úřední dokumenty apod.). Toto vyjádření Arniky z 25. 2. 2013 neobsahovalo, navíc se jedná o podání obsahově v zásadě obdobné s podáním Arniky z 10. 1. 2013.

Právě uvedené platí i ve vztahu k vyjádření odvolatele ze dne 5. 2. 2013.

Kromě toho se odvolatel nemůže domáhat porušení nějakých svých práv v daném řízení, když se jednalo o podání jím vyhotovené a jen těžko tedy může namítat, že měl krátkou lhůtu se s ním seznámit (odvolatel se nemůže dovolávat jím tvrzeného zkrácení procesních práv nějakých jiných účastníků, kteří toto ani nenamítají).

K bodu III. odvolání (shromáždování podkladů):

Zákon nestanoví a nepožaduje, aby byl konkrétně stanoven den, kdy je shromáždování podkladů úplné.

Toto ani není možné, neboť nelze nikdy vyloučit, aby i po takovémto datu nepřibyl nějaký další podklad pro rozhodnutí.

Zákon stanoví, že úřad je povinen před vydáním rozhodnutí ve věci dát možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí.

Této povinnosti správní orgán dostal, neboť účastníky vyrozuměl, že má shromážděny podklady pro rozhodnutí (k tomuto viz též výše). Jestliže úřad obdržel další podklad, o který hodlal opřít své rozhodnutí (vyjádření odvolatele ze dne 5. 2. 2013), a o tomto doplnění opět vyrozuměl účastníky řízení, potom postupoval naopak zcela dle zákona.

Jestliže úřad účastníky vyrozumí, že má podklady za úplné (a tedy se účastníci mohou s nimi seznámit a vyjádřit se k nim), potom úřad splnil svou povinnost dle správního řádu a odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu je tak nepřipadný; byl totiž vydán v situaci, kdy úřad měl další podklady pro rozhodnutí, avšak účastníky na toto před vydáním rozhodnutí vůbec neupozornil – taková situace však v tomto řízení nenastala (zde úřad – zcela v souladu s tím, co rozsudek požaduje – oznámil účastníkům shromáždění podkladů pro rozhodnutí, a to včetně jejich následného doplnění).

Porušením dané povinnosti by bylo, kdyby po vyrozumění účastníků přibyl nějaký další důkaz či jiný obdobný podklad, avšak úřad by o tomto již účastníky nevyrozuměl; v tomto řízení však k tomuto nedošlo a námitka odvolatele je tedy nedůvodná.

Dále je třeba uvést, že odvolatel nikterak neuvádí, jakým způsobem se měl jím namítaný postup projevit na zákonnosti napadeného výroku rozhodnutí, zvláště když je i z odvolání zřejmé, že odvolatel se v řízení vyjádřil podáním ze dne 5. 2. 2013. I v případě, kdyby bylo možno zde shledat nějaké pochybení úřadu, nemělo to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nelze k tomuto dle § 89 odst. 2 věta poslední správního řádu přihlížet.

Kromě toho doplněným podkladem bylo vlastní vyjádření odvolatele ze dne 5. 2. 2013, a tedy odvolatel se nemůže domáhat porušení nějakých svých práv v daném řízení, když se jednalo o podání jím vyhotovené (odvolatel se nemůže dovolávat jím tvrzeného zkrácení procesních práv nějakých jiných účastníků, kteří toto ani nenamítají).

K bodu IV. odvolání (porušení zásad činnosti správních orgánů):

K odkazu na provoz v Ústí nad Labem je třeba uvést, že – byť se v základu jedná o stejnou problematiku – nelze tyto případy srovnávat a považovat za obdobné, neboť se zcela liší co se místa týká i co se týká provozovatele a zařízení. Jestliže je jednomu provozovateli povoleno prodloužení nějaké lhůty, potom nelze očekávat, že tak tomu bude i v jiném případě. Nelze zde hovořit o žádné „rozhodovací praxi“, které se mylně dovolává odvolatel. Předmětem posuzování je zde zařízení odvolatele, nikoli zařízení jiného provozovatele v Ústí nad Labem.

Navíc i prodloužením provozu v Ústí nad Labem dojde k prodloužení pouze do roku 2015 - nikoli do roku 2020, jak zde požadoval odvolatel.

Jestliže byl v původním integrovaném povolení (rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St) stanoven harmonogram přejítí na membránovou elektrolýzu do 31. 12. 2014 (tj. do 6 let od vydání integrovaného povolení), potom toto měl odvolatel respektovat a nemůže legitimně očekávat, že tento termín bude změněn.

Jednalo se o závaznou podmínku rozhodnutí, kterou byl povinen odvolatel plnit a nemůže jakkoli očekávat, že na splnění této podmínky nebude úřad následně trvat. Jinými

Arnika – program Toxické látky a odpady

účet: 194 326 0339 / 0800

IČ: 70 94 78 05

DIČ: CZ 70 94 78 05

slovy nelze legitimně očekávat, že úřad nebude trvat na splnění podmínky, kterou stanovil ve svém rozhodnutí.

Jestliže bylo v integrovaném povolení stanoveno, že z hlediska zamezení znečišťování životního prostředí a zdraví člověka bude provoz amalgamové elektrolýzy ukončen v roce 2014, potom jistě nelze očekávat, že úřad bude postupovat v rozporu se zákonem o integrované prevenci (viz např. jeho § 1 odst. 1, § 14 odst. 3 ad.) a na splnění této podmínky v daném termínu nebude trvat. Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, integrované povolení bylo v roce 2007 vydáno pouze s podmínkou, že bude provedena ve stanovené lhůtě konverze výroby chlóru (a tím budou splněny požadavky na nejlepší dostupné techniky ve smyslu zákona o integrované prevenci), tedy je povinností všech zúčastněných toto respektovat.

Pilířem legitimního očekávání je totiž zejména očekávání, že správní orgán bude postupovat v souladu se zákonem – nelze legitimně očekávat rozhodování, které by nesplňovalo zákonné požadavky a podmínky.

I tato odvolací námitka tedy není důvodná, neboť zde bylo naopak postupováno zcela v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů (viz zejm. § 2 odst. 1 – zásada zákonnosti, dále zásada ochrany veřejného zájmu ad.).

K bodu V. odvolání (překvapivost rozhodnutí):

To, co již bylo uvedeno výše, v zásadě platí i o námitce údajné překvapivosti rozhodnutí.

Je možno zopakovat, že jestliže byl v původním integrovaném povolení (rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St) stanoven harmonogram přejití na membránovou elektrolýzu do 31. 12. 2014 (tj. do 6 let od vydání integrovaného povolení), potom toto měl odvolatel respektovat a nemůže být překvapen, že tento termín nebude změněn. Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, integrované povolení bylo v roce 2007 vydáno pouze s podmínkou, že bude provedena ve stanovené lhůtě konverze výroby chlóru (a tím budou splněny požadavky na nejlepší dostupné techniky ve smyslu zákona o integrované prevenci), tedy je povinností všech zúčastněných toto respektovat.

Jestliže tedy bylo v integrovaném povolení stanoveno, že z hlediska zamezení znečišťování životního prostředí a zdraví člověka bude provoz amalgamové elektrolýzy ukončen v roce 2014, potom nemůže být odvolatel překvapen, že na splnění této podmínky v daném termínu bude správní orgán trvat.

Odvolatel nemůže být překvapen, dodržuje-li správní úřad zákon a postupuje v souladu se zákonem o integrované prevenci (viz např. § 1 odst. 1, § 14 odst. 3 ad.).

Odvolatel presumoval vyhovění své žádosti, pro což ovšem nemá oporu v právních předpisech, a tedy toto jeho neodůvodněné očekávání (a z tohoto případně pramenící překvapení ze zamítnutí této části žádosti) musí jít jen k jeho tíži.

Jestliže odvolatel podal žádost o prodloužení termínu splnění podmínek stávajícího integrovaného povolení, potom jistě nemohl očekávat, že dané žádosti bude muset být vyhověno, tj. nemohl nikterak dovozovat, že žádost nebude moci být zamítnuta.

Není přitom též pravdivé, že by rozhodnutí bylo překvapivé i s ohledem na vyjádření

účastníků, neboť ve všech vyjádřeních Arniky v tomto řízení byl v úvodu vždy jasně vyjádřen (a dokonce graficky zvýrazněn) z á s a d n í n e s o u h l a s „s oddálením termínu k ukončení výroby chloru a louhu sodného za použití rtuti, čili pomocí amalgámové elektrolýzy, o další čtyři roky až šest let oproti stávajícímu termínu“!

K bodu VI. odvolání (doručování):

Jestliže z plné moci vyplývá, že doručovací adresa zmocněnce (zaměstnance odvolatele) je adresa odvolatele tvořená názvem odvolatele a jeho adresou, potom nelze považovat za vadu, když úřad doručoval do datové schránky odvolatele.

Navíc je třeba uvést, že zmocněnec je zaměstnancem odvolatele, a tedy nelze přijmout tvrzení, že by se tím, že bylo doručováno do datové schránky odvolatele, mohl jeho zaměstnanec o doručovaných písemnostech nedozvědět.

Odvolatel ani nikterak neuvádí, jakým konkrétním způsobem se měl jím namítaný postup projevit na zákonnosti napadeného výroku rozhodnutí – je zřejmé, že se se všemi doručovanými písemnostmi seznámil.

I v případě, kdyby bylo možno zde shledat nějaké pochybení úřadu, nemělo to tedy vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nelze k němu dle § 89 odst. 2 věta poslední správního řádu přihlížet.

K bodu VII. odvolání (ekonomické důvody):

K tvrzením odvolatele týkajícím se ekonomických důvodů je možno zopakovat, že v původním integrovaném povolení (rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St) byl stanoven harmonogram přejítí na membránovou elektrolýzu do 31. 12. 2014 (tj. do 6 let od vydání integrovaného povolení), potom toto měl odvolatel respektovat a postupovat při své podnikatelské činnosti tak, aby tento termín byl splněn.

Jestliže se tak nestalo, resp. jestliže odvolatel podniká tak, že jeho ekonomická situace toto neumožňuje, potom toto musí jít jen k jeho tíži (nikoli k tíži veřejného zájmu na ochraně životního prostředí).

Je třeba opětovně připomenout, že integrované povolení bylo v roce 2007 vydáno pouze s podmínkou, že bude provedena ve stanovené lhůtě konverze výroby chlóru (a tím budou splněny požadavky na nejlepší dostupné techniky ve smyslu zákona o integrované prevenci), tedy je povinností všech zúčastněných toto respektovat.

Prodloužení termínu provozu amalgámové elektrolýzy by bylo v rozporu se zákonem, neboť by bylo v rozporu s jím stanovenou podmínkou zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí, jakož i s povinností vycházet při vydávání integrovaného povolení (a jeho změn) z nejlepších dostupných technologií.

V řízení o vydání integrovaného povolení je třeba zohledňovat zejména kritéria uvedená v příloze č. 3 k zákonu č. 76/2002 Sb., tedy nikoliv kritéria ekonomická.

Ekonomická kritéria je jistě nutno zohledňovat, avšak to platí pro případy, kdy je zde návrh nějakých nových podmínek provozu zařízení nebo je provozovateli ukládána nějaká

Arnika – program Toxické látky a odpady

účet: 194 326 0339 / 0800

IČ: 70 94 78 05

DIČ: CZ 70 94 78 05

nová povinnost (která může mít ekonomický dopad na jeho provoz); zde se však o stanovení nových podmínek či nových povinností (z čehož by mohlo vyplynout navýšení ekonomické zátěže provozovatele) nejedná, neboť podmínky byly stanoveny v již platném integrovaném povolení z roku 2007 a nad jejich rámec se navrhovateli zamítnutím jeho žádosti v dané části nic nového neukládá.

V daném případě není odvolateli ukládána nějaká nová povinnost, s níž by dopředu nepočítal, ba dokonce mu není ukládáno nic navíc – postavení odvolatele se zamítnutím jeho žádosti nikterak nemění.

Není tedy důvodná výtká, že napadeným rozhodnutím úřad „fakticky ukončil činnost odvolatele“, neboť ukončení činnosti amalgamové elektrolýzy v roce 2014 se nestalo napadeným rozhodnutím, ale integrovaným povolením z 25. 9. 2007!

Nelze tedy argumentovat ekonomickou situací, neboť po odvolateli není žádáno více, než co mu bylo uloženo již od roku 2007.

Jestliže odvolatel tvrdí, že nyní nelze membránovou elektrolýzu aplikovat, potom je třeba zdůraznit, že tímto rozhodnutím mu není její aplikace předepsána – to stalo již v rozhodnutí v roce 2007; argumentace nedostupností dané technologie je tedy lichá, neboť toto bylo již vyřešeno v řízení o vydání integrovaného povolení v roce 2007.

Ze zákona o integrované prevenci (např. § 18 odst. 2) je navíc zřejmé, že změny integrovaného povolení by měly být vždy ku prospěchu ochrany životního prostředí (např. uložení zavedení nové nejlepší dostupné technologie), nikoli „krokem zpět“ (tj. např. prodlužováním provozu zařízení nesplňujícího požadavky nejlepších dostupných technologií).

K bodu VIII. odvolání (dopady na životním prostředí):

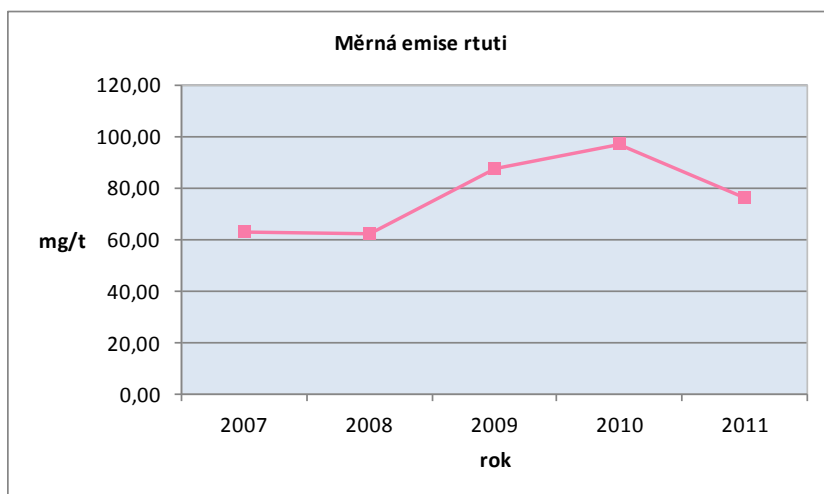
Z hlediska zátěže životního prostředí rtuť ze Spolany Neratovice je nepochybně nejlepším řešením přestat ji používat při výrobě chlóru, a to v co nejbližším termínu. Jednak v posledních letech nedochází k výraznému snižování emisí rtuť do ovzduší a do vody (k tomu viz níže), a jednak nelze předpokládat, že například zátěž řeky Labe se odehrává pouze cestou přímých emisí, ale také prostřednictvím rtuť v půdě a v odpadech.

Ke snižování emisí rtuť ze Spolany Neratovice zde opakujeme, co jsme uvedli ve vyjádření k žádosti o integrované povolení: „Statistiky uvedené v doprovodné studii Techemu spíše ukazují, že zátěž životního prostředí rtuť a dalšími toxickými látkami z provozu amalgamové elektrolýzy ve Spolaně Neratovice v posledních letech neklesá, spíše naopak. Za tendenci považujeme vyvozovat ze změny v roce 2011, že jde o trend. Viz například text, graf a tabulku na str. 19 - 20 studie.

„V tab. 4 a grafu 9 je možno vidět, že parametr měrné množství rtuť emitované do povrchových vod v období 2007 až 2010 měl stagnující až rostoucí a od r. 2011 klesající trend.“ Zde je pro ilustraci citovaný graf. Jednoletou změnu nelze považovat za trend.

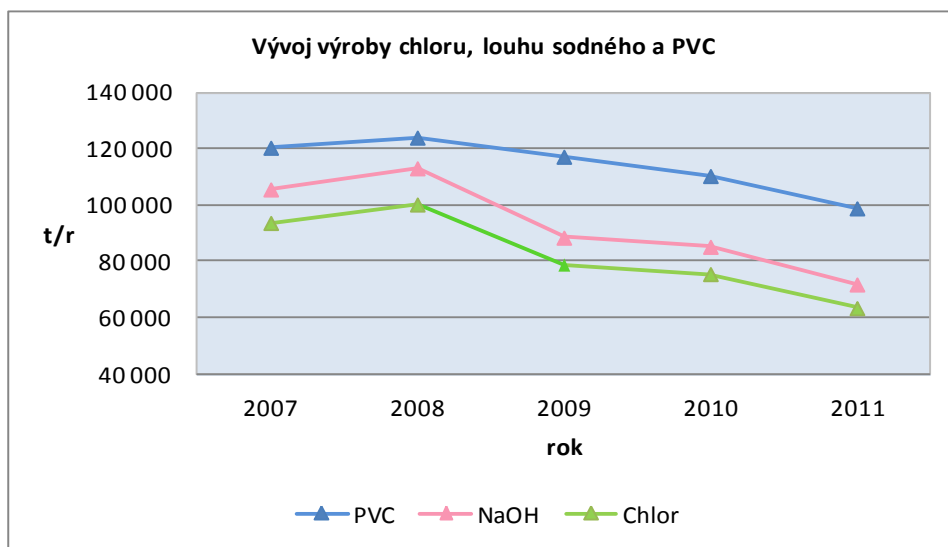
Graf 9

Vývoj měrných emisí rtuti do Labe v letech 2007 až 2011

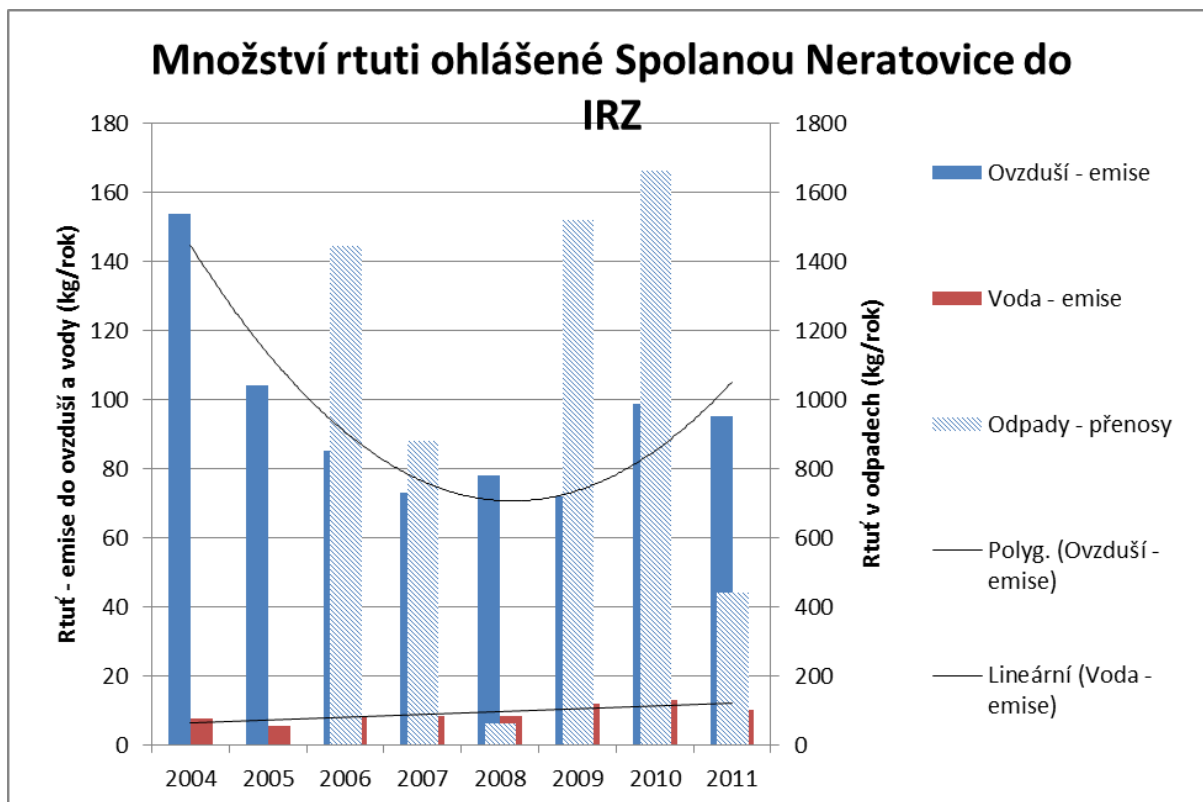

Následující graf o objemu výroby (rovněž ze studie Techemu) jasně dokumentuje, že měrné emise rtuti stoupaly navzdory poklesu výroby a navzdory provedeným technologickým opatřením v hodnotě devadesáti milionů Kč.

Vývoj výroby chloru, louhu sodného a PVC v letech 2007 až 2011

Vynesli jsme data o emisích rtuti do ovzduší, do vody a o jejich přenosech v odpadech ohlášená Spolanou Neratovice do Integrovaného registru znečišťování (<http://www.irz.cz>) za ohlašovací roky 2004 – 2011. Z grafu uvedeného níže je patrné, že objem emisí rtuti do vody má dle těchto dat stoupající tendenci a emise do ovzduší po výrazném poklesu v roce 2006 sice dále klesaly, ale poté začaly opět stoupat anebo minimálně kolísaly. Množství rtuti předané v odpadech značně kolísá, ale často patřilo k nejvyšším položkám vykázaným Spolanou. Graf rovněž dokumentuje, že za dobu dalších šesti let používání rtuti při výrobě chlóru se životní prostředí ušetří od více jak půl tuny rtuti vypuštěné do vod a ovzduší, pomíneme-li rtuť v odpadech, jejíž kvantum sice kolísá, ale pohybuje se v řádech dalších stovek kilogramů až tun rtuti za rok.

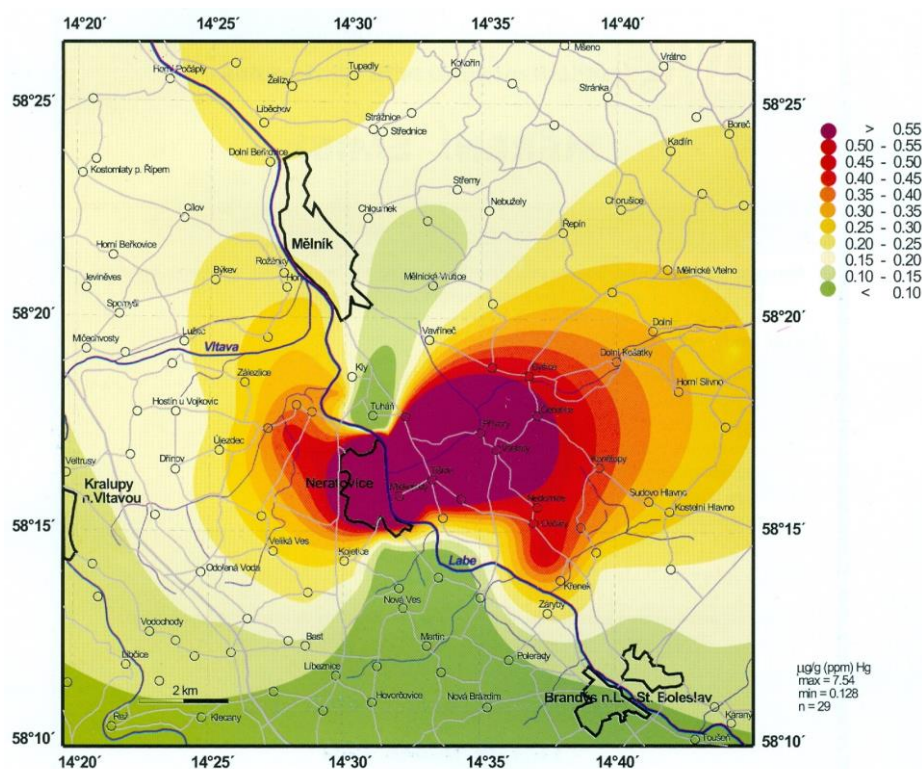
Množství emisí rtuti vypouštěných do ovzduší nepatří ovšem k jediným dopadům na životní prostředí. S opuštěním výroby chlóru za použití rtuti zmizí i nutnost vypražování odpadů s obsahem rtuti, a tím pádem pomine i významný zdroj vzniku polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů a dibenzofuranů. Ty v tomto procesu vznikají ve vysokých koncentracích, a to 15 ppb, jak prokázalo měření jejich přítomnosti v odpadech (viz protokol z měření dioxinů v odpadu katalogové číslo 06 13 02, který je součástí zprávy o plnění integrovaného povolení za rok 2008).

Ke studii zadané hlavním hygienikem České republiky bychom rádi uvedli, že její závěry zpochybňuje fakt, že jako srovnávací pozadovou lokalitu zvolili její autoři Benešov, kde je ovšem provozována spalovna zdravotnických odpadů, která může být významným lokálním zdrojem znečištění rtutí. užé mít objektivitu studie vliv.

Co se týče lidí pracujících ve Spolaně, není nám známo, že by v souvislosti se zátěží rtutí, byla provedena nějaká relevantní studie. Naopak dárci krve pro studii Státního zdravotního ústavu byli důsledně vybíráni tak, aby to nebyli lidé pracující ve Spolaně Neratovice. Konstatování, že nebyla ohlášena nemoc z povolání, nelze v tomto ohledu brát za relevantní, protože je ovlivňuje i osobní rozhodování pracovníků. Jedině tedy studii sledující rtuť v těle pracovníků podniku společně se sledováním funkčnosti například jejich nervové soustavy či jiných potenciálních zdravotních problémů, jež může způsobovat rtuť, by bylo možné považovat za relevantní.

Zatím nebyla zhodnocena ani míra zátěže půdy a podpovrchových vod v areálu stávajícího provozu amalgámové elektrolýzy rtutí. Lze však předpokládat, že každý další rok pokračování ve výrobě chlóru za použití rtuti celkové zamoření areálu Spolany tímto těžkým

kovem a jeho sloučeninami jenom zhoršuje. Ostatně na takovou zátěž ve svém odvolání upozorňuje i město Neratovice.

K prokázání vlivu Spolany na přítomnost rtuti v ovzduší prostřednictvím nárazového imisního monitoringu: Arnika – program Toxické látky a odpady opakovaně upozorňoval na potřebu například biologického monitoringu, který by byl prokazatelnější, protože lze jeho pomocí zachytit daleko lépe dlouhodobější vliv. Na tuto variantu však v průběhu řízení odvolatel nepřistoupil a odmítal ji.

Že je Spolana Neratovice významným zdrojem zátěže prostředí rtuťí prokázala řada studií, namátkou lze zmínit opakovaná měření rtuťí v rybách pod Spolanou Neratovice, včetně samotným odvolatelem zadané studie z let 2004 a 2005. Daleko lépe je to však vidět na měření rtuťí v kůře stromů, kterou provedli vědci Suchara a Sucharová a publikovali v roce 2008 (výsledek je patrný z obrázku převzatého z jejich publikace).

Jak již je uvedeno výše, ze zákona o integrované prevenci (např. § 18 odst. 2) je navíc zřejmé, že změny integrovaného povolení by měly být vždy ku prospěchu ochrany životního prostředí (např. uložení zavedení nové nejlepší dostupné technologie), nikoli „krokem zpět“ (tj. např. prodloužením provozu zařízení nespĺňujícího požadavky nejlepších dostupných technologií).

K tvrzení o údajné vnitřní rozpornosti rozhodnutí s ohledem na vypuštění omezení doby platnosti integrovaného povolení (a zároveň neprodloužení doby provozu amalgamové elektrolýzy) je třeba uvést, že zde žádný rozpor není, neboť integrované povolení se nevztahuje jen k ukončení amalgamové elektrolýzy, ale i ke stavbě (provozu) membránové elektrolýzy, přičemž termín jejího provozu není omezen, a proto ani nelze omezit dobu platnosti integrovaného povolení.

K bodu IX. odvolání (nejlepší dostupná technika):

K námitkám týkajícím se toho, zda je membránová elektrolýza nejlepší dostupnou technologií či nikoli, je třeba uvést, že jsou zcela mimoběžné s předmětem tohoto řízení, neboť tato otázka již byla vyřešena v integrovaném povolení v roce 2007.

Arnika – program Toxické látky a odpady účet: 194 326 0339 / 0800
IČ: 70 94 78 05
DIČ: CZ 70 94 78 05

Je třeba opětovně připomenout, že napadeným rozhodnutím není odvolateli aplikace této technologie předepsána – to stalo již v rozhodnutí v roce 2007; argumentace odvolatele je tedy lichá, neboť toto bylo již vyřešeno v řízení o vydání integrovaného povolení v roce 2007.

Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, integrované povolení bylo v roce 2007 vydáno pouze s podmínkou, že bude provedena ve stanovené lhůtě konverze výroby chlóru (a tím budou splněny požadavky na nejlepší dostupné techniky ve smyslu zákona o integrované prevenci), tedy je povinností všech zúčastněných toto respektovat.

K tvrzení, že referenční dokument nepředepisuje lhůtu konverze technologie je třeba uvést, že toto ani není úkolem referenčního dokumentu; ten shrnuje poznatky o nejlepších dostupných technologiích, z nichž se vychází při vydávání integrovaného povolení. Jinými slovy jestliže se vede řízení o vydání integrovaného povolení (nebo o jeho změně), potom úřad musí z nejlepších dostupných technik (popsaných v referenčních dokumentech) vycházet.

V daném případě je potom nepochybně nejlepší dostupnou technologií membránová elektrolýza, tj. je zcela v souladu se zákonem, že má být zavedena. V této souvislosti je však třeba opět připomenout, že otázka zavedení této technologie a lhůty pro toto již byla stanovena v integrovaném povolení v roce 2007.

Je logické, že do doby zavedení membránové elektrolýzy (v termínech vyplývajících z integrovaného povolení) jsou předepsány požadavky pro provoz stávající technologie.

Z tohoto však nelze v žádném případě dovozovat (jak činí – avšak zcela nesprávně – odvolatel), že by snad amalgamová elektrolýza měla být nejlepší dostupnou technikou. Jak uvádí sám odvolatel, životnost technologie amalgamové elektrolýzy je „daleko po roce 2020“ a jistě nelze tvrdit, že i v tomto horizontu by se mělo jednat o nejlepší dostupnou techniku.

Jinými slovy nelze uvést, že jedna technologie je BAT do doby zavedení jiné již existující technologie BAT; BAT je membránová elektrolýza, a to nikoli po uplynutí životnosti amalgamové elektrolýzy, ale již nyní.

Není správný ani překlad odvolatele, neboť referenční dokument neohraničuje použití BAT životností amalgamové elektrolýzy, ale pouze dobou zbývajících do její náhrady (slova „life“ a „verbleibenden Betriebszeit“ nelze interpretovat ani překládat jako dobu životnosti, ale jedná se o „dobu provozu“, resp. „zbývajících provozu“).

Není tedy pravdivé, že by referenční dokument považovat za BAT amalgamovou elektrolýzu po dobu její životnosti, jak – nesprávně – tvrdí odvolatel.

V této souvislosti je však třeba opět připomenout, že otázka zavedení technologie membránové elektrolýzy a lhůty pro toto již byla stanovena v integrovaném povolení v roce 2007; v napadeném rozhodnutí se provozovateli použití žádné technologie nepředepisuje a tvrzení odvolatele tohoto se týkající jsou tedy mimoběžná s danou věcí.

S ohledem na to je též lichý argument, že referenční dokumenty nemají přednost před zákonem, neboť toto zde zpochybněno není.

Naopak bylo postupování v souladu se zákonem o integrované prevenci (např. § 18 odst. 2), z něhož je zřejmé, že změny integrovaného povolení by měly být vždy ku prospěchu ochrany životního prostředí, nikoli „krokem zpět“ (tj. např. prodlužováním provozu zařízení nesplňujícího požadavky nejlepších dostupných technologií).

K bodu X. odvolání (lhůta pro ukončení):

K tomuto bodu odvolání je třeba uvést, že otázka zavedení technologie membránové elektrolýzy a lhůty pro toto již byla stanovena v integrovaném povolení v roce 2007; v napadeném rozhodnutí se nad rámec tohoto ničeho odvolateli neukládá a tvrzení odvolatele týkající se lhůty pro zavedení uvedené technologie jsou tedy mimoběžná s danou věcí.

Navíc rozhodné nejsou návrhy diskutované během řízení o vydání integrovaného povolení; rozhodné je rozhodnutí jako takové.

V řízení nedošlo k žádné dohodě ohledně prodloužení lhůty pro provoz amalgamové elektrolýzy.

Návrh navržený úřadem odvolatel neakceptoval, což musí jít jen k jeho tíži; návrhu odvolatele potom nebylo možno vyhovět, tedy je zřejmé (a nikoli překvapivé), že návrh odvolatele musel být zamítnut.

K bodu XI. odvolání (důvody zamítnutí žádosti):

Zamítnutí žádosti nepochybně naplňuje dikci § 13 odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb., neboť po projednání žádosti bylo zjištěno, že záměr provozovatele zařízení uvedený v jeho žádosti nesplňuje požadavky tohoto zákona.

Není pravdivé, že by úřad přistoupil k zamítnutí žádosti (jen) na základě neochoty odvolatele zaručit realizací náhrady výroby chloru a přistoupit na jinou úpravu termínu.

Odvolatel zaměňuje dílčí úvahy správního orgánu ve vztahu k jednotlivým krokům a návrhům diskutovaným v průběhu správního řízení za důvody nemožnosti vyhovět jeho návrhu, jež jsou v rozhodnutí uvedeny.

Důvodem zamítnutí žádosti nebyla absence záruky či nepřístupení na termín roku 2016, ale skutečnost, že návrh odvolatele, který byl předmětem finálního rozhodování (termín rok 2020), nebyl v souladu s požadavky zákona o integrované prevenci.

Důvodem zamítnutí návrhu tedy nebylo, že nedošlo ke shodě úřadu a odvolatele, neboť to nebylo předmětem rozhodování. Předmětem rozhodování je žádost žadatele o posunutí termínu ukončení provozu amalgamové elektrolýzy k roku 2020. Jinými slovy primárním důvodem zamítnutí návrhu nebylo, že odvolatel nesouhlasil s rokem 2016, ale že s ohledem na zákon č. 76/2002 Sb. není možno souhlasit s rokem 2020 (to, že v rámci řízení byly diskutovány i jiné termíny – 2016, 2017 apod. – není rozhodné).

Je třeba zdůraznit, že návrh odvolatele zejména nerespektoval § 14 odst. 3 tohoto zákona, neboť – jak uvádí úřad již v úvodu odůvodnění svého rozhodnutí - záměr odvolatele nebyl v souladu s nejlepšími dostupnými technikami; tou je při výrobě chloru membránová elektrolýza, avšak odvolatel navrhoval provoz amalgamové elektrolýzy.

Tím by bylo též narušeno dosažení účelu zákona (§ 1 odst. 1), totiž vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Jedná se tedy o nepochybný rozpor záměru odvolatele se zákonem č. 76/2002 Sb.

Je třeba opětovně připomenout, že ze zákona o integrované prevenci (např. § 18 odst. 2) je zřejmé, že změny integrovaného povolení by měly být vždy ku prospěchu ochrany životního prostředí (např. uložení zavedení nové nejlepší dostupné technologie), nikoli „krokem zpět“ (tj. např. prodlužováním provozu zařízení nesplňujícího požadavky nejlepších dostupných technologií).

K bodu XII. odvolání (vázaný účet):

Zcela nerozhodná jsou tvrzení odvolatele ve vztahu k návrhu na zřízení vázaného účtu, neboť tento návrh nebyl přijat a ani není v rozhodnutí a jeho podmínkách nijak stanoven.

K bodu XIII. odvolání (úprava dalších podmínek):

Zcela nerozhodná jsou tvrzení odvolatele ve vztahu k návrhům na úpravu předmětné lhůty či na stanovení či vypuštění jiných podmínek rozhodnutí, jež byly diskutovány v průběhu řízení; není rozhodné, že v rámci řízení byly diskutovány nějaké termíny (rok 2016, 2017 apod.) či jiné podmínky, ale rozhodný je výrok rozhodnutí.

K bodu XIV. odvolání (výrok A.):

Odvolání je v tomto bodu zmatečné, neboť není zřejmé, proč je odvolání podáváno i proti výroku A., když se zároveň navrhuje jeho potvrzení.

K bodu XV. odvolání (návrh):

Ze všech výše uvedených důvodů Arnika žádá, aby odvolání Spolana a.s. bylo zamítnuto a aby rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. 2. 2013, č. j. 127940/2012/KUSK OŽP/Hra, bylo v celém jeho rozsahu p o t v r z e n o .

K odvolání města Neratovice:

K odvolání města Neratovice Arnika odkazuje na vše již výše uvedené.

Zde doplňuje, že odvolání města Neratovice obsahuje ve své valné části skutečnosti zcela mimoběžné s předmětem daného řízení, a to jak obecně s předmětem řízení dle zákona o integrované prevenci, tak i konkrétně v tomto případě.

V daném případě není provozovateli ukládána nějaká nová povinnost, s níž by dopředu nepočítal, ba dokonce mu není ukládáno nic navíc – postavení odvolatele se zamítnutím jeho žádosti nikterak nemění.

Neobstojí proto argumentace týkající se nějakých dalších vyvolaných jevů v souvislosti s ukončením provozu amalgamové elektrolýzy či dopady do širších souvislostí regionu, neboť o ukončení provozu této technologie bylo rozhodnuto již v roce 2007 (a bylo tedy toto dopředu všem dotčeným subjektům známo).

Arnika – program Toxické látky a odpady

účet: 194 326 0339 / 0800

IČ: 70 94 78 05

DIČ: CZ 70 94 78 05

Je třeba připomenout, že integrované povolení bylo v roce 2007 vydáno pouze s podmínkou, že bude provedena ve stanovené lhůtě konverze výroby chlóru (a tím budou splněny požadavky na nejlepší dostupné techniky ve smyslu zákona o integrované prevenci), tedy je povinností všech zúčastněných toto respektovat.

V původním integrovaném povolení (rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 9. 2007, č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St) byl stanoven harmonogram přejítí na membránovou elektrolýzu do 31. 12. 2014 (tj. do 6 let od vydání integrovaného povolení), a jestliže tato podmínka není plněna, nemůže toto jít k tíži zajištění ochrany životního prostředí a zdraví obyvatel.

Prodloužení termínu provozu amalgamové elektrolýzy by bylo v rozporu se zákonem, neboť by bylo v rozporu s jím stanovenou podmínkou zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí, jakož i s povinností vycházet při vydávání integrovaného povolení (a jeho změn) z nejlepších dostupných technologií.

V řízení o vydání integrovaného povolení je třeba zohledňovat zejména kritéria uvedená v příloze č. 3 k zákonu č. 76/2002 Sb., tedy nikoliv kritéria ekonomická.

Ekonomická kritéria je jistě nutno zohledňovat, avšak to platí pro případy, kdy je zde návrh nějakých nových podmínek provozu zařízení nebo je provozovateli ukládána nějaká nová povinnost (která může mít ekonomický dopad na jeho provoz); zde se však o stanovení nových podmínek či nových povinností (z čehož by mohlo vyplynout navýšení ekonomické zátěže provozovatele) nejedná, neboť podmínky byly stanoveny v již platném integrovaném povolení z roku 2007 a nad jejich rámec se navrhovateli zamítnutím jeho žádosti v dané části nic nového neukládá.

Ze zákona o integrované prevenci (např. § 18 odst. 2) je zřejmé, že změny integrovaného povolení by měly být vždy ku prospěchu ochrany životního prostředí (např. uložení zavedení nové nejlepší dostupné technologie), nikoli „krokem zpět“ (tj. např. prodloužováním provozu zařízení nesplňujícího požadavky nejlepších dostupných technologií).

Ze všech výše uvedených důvodů Arnika žádá, aby odvolání města Neratovice bylo zamítnuto a aby rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. 2. 2013, č. j. 127940/2012/KUSK OŽP/Hra, bylo v celém jeho rozsahu p o t v r z e n o .

V Praze dne 29. 3. 2013

Arnika – program Toxické látky a odpady

IČ 70947805, Chlumova 17, Praha 3

RNDr. Jindřich Petrlík, vedoucí Arnika – program Toxické látky a odpady

Arnika – program Toxické látky a odpady

účet: 194 326 0339 / 0800

IČ: 70 94 78 05

DIČ: CZ 70 94 78 05